

et ea se ipsa indicat. et o[mn]ia in se habet. et dicit.
Inde retribuet eis. ut q[ui]s ab ea manifestare uoluit.
et eos nolentes man[us] sua[m] super eos mittet.
Sic fit etiam sic anim[us] human[us]. etiam sic cec[us] et languidus.
cur p[ro]p[ter] de[um] indecent[er] latere uult. sed aut in latere aut
quid n[on] auit. Cont[ra] illi reddat. ut ipse n[on] lateat uerita-
te[m] ipsu[m] aut ueritas lateat. Tam[en] etiam sic d[omi]n[u]s miser[is].
ueris manule gaudere. qua[m] falsis. Beat[us] g[er]m[an]i.
nulla iri[m]pellante molestia. de ipsa p[ro]p[ter] uera sunt
o[mn]ia. sola ueritate gaudebit. Ecce q[ui]ntu[m] sp[iritu]s su[us] in
memoria mea querens te d[omi]n[e]. et n[on] te inueni ex[ce]p[ti]o[n]e
neq[ue] ex[ce]p[ti]o[n]e. Aliquid inueni. q[uo]d n[on] meminisse. ex[ce]p[ti]o[n]e didici
te. Et ex[ce]p[ti]o[n]e didici te. n[on] su[m] oblit[us] tuu[m]. Vbi h[ab]et inueni ueri-
tate[m]. ubi inueni d[omi]n[u]m me[um]. Ipsa ueritate[m] qua[m] ex[ce]p[ti]o[n]e didi-
ci n[on] su[m] oblit[us]. Itaq[ue] ex[ce]p[ti]o[n]e didici te. manes in memoria mea.
et illic te inuenio cu[m] reminiscor tuu[m]. et delector mee.
Et sunt hec delectio mee quas dampasti m[er]ito tua respi-
cendi paup[er]tate[m] mea[m]. si ubi manes. In memoria mea
ne ubi. Illic manes. Quale subilo fabricasti illic t[ibi].
Quale seuaru[m] edificasti t[ibi]. Tu dedisti hanc dignatio-
ne[m] memoria[m] mee ut maneat in ea. si inq[ui]s ei parte ma-
neat hoc elidero. Transcendi eni[m] partes ei[us] quas habes
et bello caute recordarer. q[uia] n[on] ibi te inuenieba[m] inter
imagines reru[m] corporaliu[m]. et ueni ad partes ei[us] ubi co[m]m[un]i
m[er]ito affectiones animi mei. nec illic inueni te. Et
intraui ad ipsius animi mei sede[m] que[m] illi e[st] in memo-
ria mea. q[ui]n suu[m] q[ui]q[ue] meminit anim[us]. nec ibi tu enis.
Quia si n[on] e[st] imago corporalis. nec affectio uiuentis. q[ui]
lib[er] e[st] cu[m] letam[ur]. et tristam[ur]. cupim[us]. marum[us]. memim[us].
soluim[us]. et q[ui]cquid hui[us] modi e[st]. ita nec ipse anim[us] e[st].
q[uo]d dicit d[omi]n[u]s animi tui. Et co[m]mutant[ur] hec o[mn]ia. tu aut[em]
inco[m]mutabilis manes sup[er] o[mn]ia. et dignat[ur] e[st] habitare
in memoria mea. ex[ce]p[ti]o[n]e didici te. Et q[uo]d quere[m]. quoloco
ei[us] habet. q[ui]si u[er]o loca ibi sint. habitus certe in ea. q[ui]n

int. Optam mihi ser uultu
de au[re] q[uo]d ipse uoluerit
dicitur. Sed te amari pulcherrime
noua sero te amari. nec int[er] eni
et ibi te quereba[m]. et in illa formosi qu
formis inueneba[m]. Mea[m] eni[m] et uer[um] n[on] eni[m].
hant longe dicit. Que si int[er] n[on] e[st] eni[m]. n[on] e[st] eni[m]. Uoca-
ti. et damasti. et rupisti surditate[m]. et
splendisti. et fugasti eccitate[m] mea[m]. flagasti. et duxi
sp[iritu]m. et in helo t[ibi]. Custodi. et curio. et sic. Terasti
me. et curi in pac[em] tua[m]. cu[m] in helo t[ibi]. et in me.
quisq[ue] rit in dolor et labor. et quia erit uita mea
tota plena te. Nunc aut[em] q[ui]n qu[ia] tu implet subleu-
ti. et in plen[um] n[on] su[m]. oneri in su[m]. concene ant[er] leticie
me et flende cu[m] letandis moerorib[us]. et ex[ce]p[ti]o[n]e parte
sta uictoria nescio. Et in d[omi]n[e] miserere mea. et ex[ce]p[ti]o[n]e
moerore[m] mei mali cu[m] gaudis bonis. et ex[ce]p[ti]o[n]e parte
sta uictoria nescio. Et in d[omi]n[e] miserere mea. Et in
Ecce uulnera mea n[on] abscondo. melius e[st] ager su[m]. Mi-
sericors e[st] miser su[m]. N[on] quid n[on] ceptatio e[st] uita humana
sup[er]tra. Quis uelut molestus et difficult[er] e[st] tolera-
ri. iubes ea n[on] amari. Nemo q[uo]d tolerare amat. et si
tolerare amat. Quia uis eni[m] gaudeat se tolerare. ma-
uult tam[en] n[on] e[st] q[uo]d tolerat. et spera in aduersis. et s[er]uero
aduersa in ipso is ameo. Quis int[er] hec mediu[m] locus
ubi sit humane uite ceptatio. Ne sperit amb[us] forali
semel et uer[um] animore aduersitatis. et de corruptione
leticie. Ne aduersitatis. s[er]u. semel. et uer[um] tercy
ad desiderio p[er]sp[er]itatis. Et q[uo]d ipse aduers[us] e[st] da-
e. et ne frangat tolerantia[m]. nuquid n[on] e[st] q[uo]d uita
humana sup[er]tra sunt. illa m[er]ito. et uer[um] mea
n[on] n[on] in magna uer[um] e[st] tua. Da q[uo]d iubes. et iube q[uo]d
aut[em] imp[er]at non aduersitatis. Et cu[m] s[er]u. aut[em] q[uo]d nemo
potest e[st] eni[m] n[on] d[omi]n[u]s. Et hec ipse uer[um] e[st] uer[um]

1941 1/2

194 1/2

